

Valo, Valtakunnallinen liikunta- ja urheiluorganisaatio ry:n lausunto sisäasianministeriölle koskien hallituksen esitystä yksityisistä turvallisuuspalveluista

Valo lausuu otsikossa mainittuun hallituksen esitykseen seuraavaa.

Lakiesityksen tarkoituksena on selkeyttää hajanaista lainsäädäntöä yhdistämällä yksityisiä turvallisuuspalveluita koskeva lainsäädäntö yhteen lakiin. Valon käsityksen mukaan lainsäädännön yhdistäminen yhteen lakiin helpottaa lähtökohtaisesti tapahtumanjärjestäjiä säännösten soveltamisessa ja turvapalveluita koskevan sääntelyjärjestelmän kokonaiskuvan hahmottamisessa.

Suurin osa järjestysvalvontaa koskevista säännöksistä siirtynee lähes sellaisinaan uuteen lakiin. Tämä osoittaa, että olemassa oleva säännöstö on ollut toimiva. Uusi laki ei Valon näkemyksen mukaan edellytä erityistä lisäkoulutustarvetta järjestyksenvalvojille, joka on tapahtuminen järjestäjien kannalta positiivinen asia.

Lakiesityksen 26 §:ssä esitetään järjestyksenvalvojatoiminnan säätämistä luvanvaraiseksi tietyin osin. Luvanvaraisuutta ehdotetaan laajennettavaksi siten, että ansiotarkoituksessa tapahtuva, toimeksiantosopimukseen perustuva järjestyksenvalvojen välittäminen edellyttää turvallisuusalan elinkeinolupaa. Vaatimus ansiotarkoituksesta sulkee luvanvaraisuuden piiristä ilmaisena talkootyönä harjoitettavan järjestyksenvalvontatoiminnan. Täten esimerkiksi venekerhojen suorittama omien venepaikkojen vartiointi ei edelleenkään vaatisi lupaa.

Lisäksi pykälän 2 momentin mukaan yhdistyslaissa tarkoitettu yhdistys voisi ilman lupaa välittää järjestyksenvalvoja yleiseen kokoukseen tai yleisötilaisuuteen. Perustelutekstin ajatuksena näyttäisi olevan eron tekeminen elinkeinotoiminnan muodossa tapahtuvan järjestyksenvalvonnan ja yleishyödyllisen yhteisön välittämän järjestyksenvalvontatoiminnan välillä. Perustelutekstiä olisi tältä osin syytä täsmentää, sillä pelkkä viittaus yhdistyslain tarkoittamaan yhdistykseen voi johtaa siihen, että faktisesti luvanvaraista toimintaa varten perustetaan yhdistys ja harjoitetaan toimintaa, joka muussa oikeudellisessa muodossa toteutettuna saattaisi edellyttää lupaa. Yhdistyksen sijaan, pykälässä voitaisiin käyttää termiä yleishyödyllinen yhteisö, joka kattaa muutkin yhteisöt kuin yhdistykset. Jotta yhteisön ei tarvitsisi hakea turvallisuusalan elinkeinolupaa, tulee sen olla yleishyödyllinen. Mikäli verotuksessa katsotaan järjestyksenvalvonnasta saatu tulo

yhteisön elinkeinotoiminnan tuloksi, ei lupaa kuitenkaan tarvitse hakea, jos yhteisön yleishyödyllisyysstatus säilyy. Valo pitää positiivisena, sitä, että yhdistysten vapaaehtoisvoimin harjoitettavan järjestyksenvalvonnan ja sen välittämisen merkitys kansalaistoiminnalle on huomioitu perusteluissa.

Lakiesityksen 46 §:ssä nykyistä lainsäädäntöä ehdotetaan muutettavaksi siten, että järjestyksenvalvojalla voisi olla oikeus henkilön pääsyn estämiseen yleisötilaisuuteen, mutta ei velvollisuutta siihen. Muutos selkeyttänee järjestyksenvalvojien asemaa ja yleisötilaisuuksiin osallistujien oikeusturvaa. Viime kädessä pääsyn estäminen jää kuitenkin yksittäisen valvojan harkinnan varaan ja kriteerien ollessa selkeät, ei esitys juurikaan muuta nykyistä oikeustilaa. Valo toivoo, että tältä osin on myös valmiuksia vakavasti pohtia mahdollisuutta porttikieltojärjestelmän toteuttamista myös Suomessa, mikäli asiaa kartoittava sisäasianministeriön työryhmä päättyy selvityksessään sellaista esittämään.

Voimankäyttövälineitä koskeva 54 §:ää tulisi selkeyttää tai antaa tätä koskevia viranomaisohjeita. Tilaisuuden järjestäjälle voi edelleen jäädä epäselväksi kenellä henkilöillä järjestyksenvalvontaorganisaatiossa on oikeus kantaa mitään voimankäyttövälinettä. Tämä asettaa järjestäjälle merkittävän vastuun ohjeistaa järjestyksenvalvontahenkilöstö asianmukaisesti. . Pykälän 3 momentissa edellytetään turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijan palveluksessa olevilta järjestyksenvalvojilta, jotka kantavat työssään voimankäyttövälineitä, vuotuista voimankäytön kertauskoulutuksen suorittamista. Valon käsityksen mukaan vuotuinen koulutusvaatimus lisää järjestyksenvalvonnan kustannuksia, jotka viime kädessä vyöryttyvät tilaisuuden järjestäjien, kuten seurojen maksettaviksi. Tämän johdosta vuotuisesta koulutuspakosta tulisi Valon käsityksen mukaan luopua.

Helsingissä 27.2. 2013

Teemu Japisson

Pääsihteeri

Valo